

"Lindstu-Maja" en legend i Sköldinge bygdehistoria

Söndagens promenad i hembygden — med Sköldinge Bildningsråd — samlade ett 25-tal intresserade. Linds skans, Dagslötasten och Lindstugan besöktes. Vandringen fick sin höjdpunkt under kafferasten vid den gamla, grå envåningsstugan, där Bernt Edlund berättade om "Lindstu-Majas" strävsamma liv.

Hon var norrläniska, född 1855 och träffade sin blivande make, en gårdfarihandlare från Skaraborg, på en marknad i Skellefteå. Först född ett barn, en pojke född 1887. Sedan hon bosatte sig i Sköldinge fick hon sitt fjärde barn med "handlarn". Han för land och rike runt på marknader, medan hon fick den tunga försörjningsbördan från hemmiljen.

På slutet av 1890-talet arbetade hon på "Gamla fattigstugan", som då låg där kyrkvaktmästarbostaden är belägen. Omtänksamma kommunalmän ville ge henne en bostad där, men "Lindstu-Maja" var för stolt att ta emot fattighjälp.

Av Juresta fick hon hyra Lindstugan, som låg obekvämt mitt inne i skogen. Här försörjde hon sin stora familj med bär- och svampplockning. Hon band kvastar, var skicklig väverka och hjälpte grannar med tvätt och storstädning. Dagligen städade hon Sköldinge järnvägsstation, skurade och tömde spottkopparna. Vintertid pulsade hon från sin stuga fram till stora vägen, för att åka med snöplögen till Sköldinge eller till Floda.

Hennes Sköldingebor plockade bär i Jurestaskogen och minns hur den godmodiga "Lindstu-Maja" bjöd in dem på saft och bullar. I stugan var det alltid städlat och pyntat.

"Lindstu-Maja" rökte pipa, kunde inte skriva och inte läsa skrivstil. Men hon hade en inre resning och ett glädlynt sätt.

"Lindstu-Maja" utanför sin stuga.

Arbete blev hennes lott — maken utflyttade 1911 till Stockholm och emigrerade sedan till Amerika. Barnen började få dräng- och pigplatser i bygden, men "Lindstu-Maja" bodde kvar. Från Sjömon i norra Valdemaren rodde hon till Sahlsta brygga i Gårdsjön — gott och väl en halv mil — med sina kvastar, som hon sålde på Flens torg och till Flens lasarett levererade hon lingon.

På 30-talet kom hon en dag mycket nedslagen till Ivar Ringmar och sade att hon skulle "gå i Vam-meln". Kanhända hon fått besked av doktor Henriksson att hon hade fått strup-cancer. Detta kom också att ända hennes liv.

Grannar har berättat att hon som 80-åring städade och fejade sin stuga till julen 1935, för att anmäla sig till det nybyggda

älderdomshemmet "Sköldhem" nuvarande Katrineberg.

Detta blev hennes sista anhalt. Efter drygt ett år avled hon i febr. 1937 och begravdes på Sköldinge kyrkogård. Hennes söner, nu medelålders män, var närvaran-

de, men däremot inte hennes enda dotter — men det är en särskild historia.

Därmed slutade ett människöde — som blev en legend i Sköldinge bygdehistoria.

P.V.

